

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

„PINCZÉREK LAPJA“

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi-segédék érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete“, a „Buda pesti kávéház segéd-egylet“, a „Szatmár-Németi pinczer-egylet“, a „Szekesfehérvári pinczer-egylet“, a „Szombathelyi pinczer betegsegélyző-egylet“, a „Győri pinczer-egylet“, a „Révkomáromi vendéglősök- és kávéosok ipartársulata“, az „Aradi pinczer-egylet“-nek, a „Szabadkai pinczer-egylet“-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéosok-egyesület“-nek, az „Újvidéki szállodások, vendéglősök- és kávéosok ipartársulatának“, a „Miskolci pinczer-egylet“-nek, a „Kassai vendéglősök, kávéosok, koreszmárosok- és pinczerek-egylet“-nek és a „Szekesfehérvári vendéglősök- kávéosok és italmérők ipartársulata“-nak „az újpesti szállodások, vendéglősök és koreszmárosok ipartársulatának“

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

Egész évre	6.—	Félévre	3.—
Háromnegyed évre	4.50	Évnegyedre	1.50

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kerület, Akácfa-utca 3-ik szám.

Keziratok és előfizetések ide intézendők.

Figyelmeztetés!

Tisztelettel figyelmeztetjük lapunk t. olvasóit, tekintettel arra, hogy jelen számunkkal ez év első negyede lejár, szíveskedjenek előfizetéseiket postafordultával megújítani.

Ama támodásokkal szemben, melyeknek az utóbbi időkben lapunk ki volt téve, legfényesebb elégtételt nyerünk azon önzetlen támogatásban, melyben lapunkat, minél szélesebb körben történő előfizetéseikkel támogatni szíveskednek.

Hazafiui üdvözzettel
a szerkesztőség és kiadóhivatal.

👉 Lapunk újabb kitüntetése. 👈

Tek. Ihász György urnak

a „Vendéglősök Lapja“ szerkesztőjének

Buda pesten.

VIKÁR ISTVÁN
ügyvéd
v. országgyűlési képviselő
UJ-PEST.

Ujpest, 1899. márcz. 15.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Kedves barátom!

Van szerencsém becses tudomásodra hozni, hogy az „újpesti szállodások-, vendéglősök- és koreszmárosok ipartársulata“ tegnap megtartott társulati közgyűlése az ipartársulat hivatalos lapjál a szerkesztésében megjelenő „Vendéglősök Lapját“ választotta.

Midőn a közgyűlésnek ezen egyhangu határozatát közölni szerencsém van, — nagyrabecsülésom nyilvánítása mellett vagyok

készséges híved:

Vikár István
ipartársulati ügyész.

Észrevételek.

Az italméresi jövedék szabályozásáról szóló javaslat igen sok meglepetést foglalt magában s megérdemli, hogy vázlatosan foglalkozzunk vele, hátha az illetékes körök egynemely tagjái eljutnak észrevételeink s gondolkodóba ejtik.

Kovácsits Ignác.

Szövege a 4. oldalon.

Meglepő s részben megnyugtató újítás a javaslat azon intézkedése, hogy italméresi engedélyt csakis magyar állampolgár kaphat. Ezzel egy régi gyógyíthatatlannak hitt betegség, az indigénák beözönlése s konkurrencziája, az állampolgárok rovására való terjeszkedése s vagyonosodása, a magyar pénznek kivándorlása van megszüntetve. Mert az mégis csak felháborító, hogy egyesek jogokat, sőt kiváltságokat élveztek, vagyont harácsoltak össze, de azért hűségesen megmaradtak külföldieknek. Ezen rendelkezés igen alkalmas lenne a vendéglős ipar fellendítésére, ha nem hiányoznék belőle ez a lényegtelennek látszó záradék: engedélyt a három első esztendőre csakis a régi italmérők kaphatnak, ha a jelzett követelményeknek megfelelnek. E megszorítás esetleg maga után vonná egy pár üzlet bezárását, de azért sem a kincstár, sem a fogyasztó közönség egyáltalán semmiféle rövidséget nem szenvedne (noha kizárólag ezek érdekében jött létre a javaslat), sőt különösen ez utóbbi határozottan nyerne, a mennyiben az eddig panaszolt állapotok megszűnnének, a melyeknek a legvastagabb tudatlansággal párosult kapzsiság és lelketlenség volt a szülője és fentartója, a melyről igen épületes dolgokat tudna beszélni a Tiszán innen és Tiszán túl nem egy jobb sorsra érdemes vidéke.

Az illeték-skálának két (alsó és felső) fokozattal való szaporítása engedmény, vagy kedvezmény, a mely kecségtető és csábító lehet nem egy szakképzett emberre, a ki később esetleg ekszisztenciájával fogja megfizetni önállósítását, vállalkozását, mert különösen itt igazolódik be a legkönnyebben e közmondás: nem mind arany, a mi fénylik s járt utat a járatlanért el ne hagyja.

Pezsgő Domino sec.

BELATINI BRAUN A. Pinczék: Velence (Fehér m.)

Iroda: Budapest, VIII., Üllői-ut 60. sz.

Megemlíthető még a zugkimérés, a mit esetleg egyik-másik szatócs vagy más hasonlójú italmérő gyakorolhat, a mi abban áll, hogy családi szobájában vagy más zárt helyen vendégeket fogad s azokat pénzért borral-sörrel vendégeli, a miért aztán, ha rajta veszt, esetleg 20—200 koronáig megbüntethetik.

Ezek volnának a javaslat fénypontjai, vagyis az előnyök, a melyek egyáltalán nincsenek arányban a merevségekkel, hogy ne mondjuk sérelmekkel, melyektől a javaslat hemzseg. Ezek csimborasszói a következők:

A kereskedők és szatócsok azon ürügy alatt, hogy náluk az italmérés mellékület, a díjtételek felét fizetik. Miért? Mert elenyésző csekély rezi mellett órási hasznalaton dolgoznak s különösen az utóbbiak más-kép nem is ekszisztálhatnak, ingatlant nem vásárolhatnak, ha csak czérnát, sőt, subiczkot s más egyéb szakmájukba vágó cikket árulnának? Nyílt titok, hogy ezeknél az italmérés képezi a főjöveldmi forrást, akár csak a vendéglősöknél, s ezért végkép nem értjük, miért képeznek kivételt? Talán csak nem fordulna ki sarkaiból a világ s nem bomlanék fel az európai béke, ha a jognak s jöveldemnek megfelelő terhet viselnének?

Különösen hangzik az a rendelkezés, hogy pénzügyi közegek kívánatára a hatóság haladék nélkül köteles asszisztenciát adni, ha hivatalosan akarnak eljárni. Talán oly időben is, mikor az, a kit magas látogatásokkal akarnak tüntetni, ép akkor szolgál ki legtöbb vendéget s szerzi a garast, hogy állampolgári kötelezettségének eleget tessen. Efféle meglepetések talán máshol helyén valók lennének, nem pedig a szegény vendéglősöknél. Hátha azt a közeget csak személyes ellenszenv vezeti, nem hivatali buzgóság. Mert a közeg közeg ugyan, de nem paragrafus, nem gép, a mely mentve volna minden emberi gyarlóságtól. És az ilyen kintetésből eredő kárt ki téríti meg annak a szegény ártatlan embernek, a ki teljesen a közönség szeszélyétől függ? A közegnek felfüggesztése, áthelyezése, legjobb esetben elmozdítása nagyon sovány vizsgálat, de semmi esetre sem kártalanítás!

Még különösebb a hivatalos zár megsértése, a mely 10—400 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Általános meggyőződés szerint az italmérés közegészségi ügy s e téren bármely szabálytalanság vagy visszaélés büntető törvények szerint ítélandó meg. Ami egyszer zár alá került, az nem létezik, megsemmisült, mert úgy gondolják, hogy e tekintetben tréfának nincs helye. Aki a zárlatot előidézte, vagy vétett a törvény ellen vagy sem. Ha vétett, akkor a törvény szigorával sujtandó, ha pedig nem vétett, minék azt szekirozni vagy korrupcióba kergetni. Itt semmiféle kiegyezésnek értelme nincs. A magyar vendéglősök mindig büszke volt

a becsületére s azt még a legválságosabb időben is meg tudta őrizni s meg fogja őrizni ezentúl is. Jelen rendelkezés csak végnélküli szekaturákra vezethet, a miből sem a kincstárnak, sem a nagy közönségnek egy garas ára haszna sem lesz.

Az esetleges árszabás szerény nézetünk szerint felesleges és szükségtelen, a mennyiben az ár nagysága teljesen az ital nemétől és forgalomtól függ. Az italmérés sem nem trafik, sem nem patika, csak egyszerű kereskedés. A vendéglősipar terén kartell vagy ring képzelhetetlen, mert szabad versenyen alapszik, virágzik és hanyatlak.

A beszerzési forrás kijelölése méltóan sorakozik az előbbihez s azért tarthatatlan. Mert annyit mégis csak meg lehet engedni még egy szegény vendéglősnek is, hogy ha meg kell buknia, legalább azon az árun buk-jék meg, a mit maga választott, ne pedig a mit a pénzügyminiszter ráparancsolt. Egyéb-iránt a gyári iparnak, illetve egyes gyáraknak különleges segélyzése akár szubvenzióval, akár protekcióval helyén való s jogosult lehet, csak a szesztermelés terén nem, ahol szabad versenynek kell uralkodnia. Az italméréssel foglalkozók serege a saját jól felfogott érdekében bizonyára azt a gyárat keresi fel megrendeléseivel, a melynek termékeivel nagyobb forgalmat képes elérni.

Szóval e javaslat az italmérők számára szakértő meghallgatása nélkül tisztán a kincstár javára készült. Új terheket ró ki a terhek alatt roskadozókra a nélkül, hogy valamikis jogban, kedvezményben részesítené, vagy csak kecsegtetné őket. De hiszszük esreméljük, hogy a képviselőházi tárgyalások folyama alatt a vendéglős iparra is méltányos és kedvező intézkedésekkel módosul, lehetővé teszi a tisztességes megélhetést s az évről évre szaporodó terhek elviselését. Ebből várakozásunkban annál kevésbé csalódhatunk, mert igen valószínű, hogy benyújtott kérvényünk vele egy időben kerül tárgyalásra s a benne foglalt panaszok és sérelmek özöne bizonyára a vendéglős ipar javára fogja hangolni az országházat. **M—s J—s.**

Nyugdíjintézetünkről.

Nagyon sokan, kiváltképen a vidéken, abban a téves felfogásban vannak, hogy a nyugdíjintézetünk mellőzi mindama kelléket, ami biztosítaná a belépőket, hogy az alapszabályszerű befizetés után képes lesz a járulékot kifizetni, röviden: az egészet svindlinek gondolják. Nagyon téves eme felfogás. Ellenkezőleg, a nyugdíjintézet már a mostani stádiumban is jól áll, mint mondani szokás, és ha e lap néha megtámadja az igazgatóságot, azt nem kell a nyugdíjintézetre érteni. Miért támadják meg az igazgatóságot? Csak is azért, mivel némely intézkedésében az önzés kilátszik s azért is, mert egyes határozatokkal attól félünk, hogy nem az intézet

gyors felvirágozását elősegítik. Személyesen van sz rencsem néhány igazgatósági tagot ismerni s mondhatom, csak öfömmöre szolgál, hogy ott ilyen ügybuvgó férfiak vannak; nem tagadom ellenben, hogy néhány nem odaváló tag is van, kiket magam sem tartok odaillőnek.

Az intézet jogtanácsosa, dr. Solti Ödön ur szintén nagyon sokat fáradozik az intézet felvirágozásán, de némelykor egyes emberekre túlsokat hallgat s pedig olyanokra, kik fejős tehénnek tartják a nyugdíjintézetet. A két sajtófeljelentés is, amit Ihász ur most beadott, annak tudható be, hogy Solti ur némely emberek kezében eszköz volt. Én meg vagyok győződve, hogy azt a sértő határozatot a V. L. szerkesztőjére nem Solti ur fogalmazta, hanem egy más valaki. Egy ilyen intézet, amely a hazai pinczerek áldozatkészségének köszönheti létesülését, ugyszintén a szaksajtónak is, amely éveken át hirdette a nyugdíjintézet üdvét, bizony nagyobb óvatosságot ajánlhatok, mert az olyan durva és nem helyén való stilizálással az intézetnek is kárára vannak. De nem is erről akartam írni, hanem csak arról, hogy a szaktársak, kik talán maguknak a nyugdíjintézetről rossz véleményt alkottak, ezt másítsák meg, mert a nyugdíjintézetünk elég szilárd alapokon áll, csak azon kell lennünk, hogy mind, — ahányan csak vagyunk — belépjünk. A hirlapi polémia pedig mint tisztító tűz fog hatni. Nem akarok dicsekedni, de magam husz tagnál többet gyűjtöttem; ha mindenki, aki már belépett, csak öt tagot gyűjt, úgy intézetünk egyike lesz a legtöbb tagot számlálóknak, a tagsági díj pedig még csekélyebb le-z.

Poós Gyula.

Ujabb szó a bortőzsdéről.

Mult számunkban megjelent s fehérvári ur tollából eredő czikkre vonatkozólag, mely a bortőzsdének megteremtését involválja, a következő ujabb cikket kaptuk:

A bortőzsdére vonatkozó s multkor megjelenő czikkre nézve utalva az éppen most f. hó 12-én megnyílt s 25 ig a központi vásárcsarnokban folyó borvásárra van szerencsém erre vonatkozó nézetemet röviden a következőkben kifejteni.

A bortőzsde eszméje, tekintve annak életrevelőségát, minden irányban pártolásra talált s hogy ez megvalósuljon, arra nem-csek az állam támogatása és közreműködése szükségeltetik, hanem mindama tényezőknek összetertása és áldozatkészsége megkivántatik, melyek egy tőzsdének megalapítására hivatvák. Értem ez alatt a kereslet és kínálatot képviselő közegeket, vagyis első sorban a termelőket s a borkereskedőket; másodsorban pedig a vendéglősöket s egyáltalán a fogyasztó közönséget. Ha az itt említett társadalmi tényezők együttesen mozgalmat indítanak s kiki az érdekében reá

háramló áldozattól nem riadna vissza, úgy mi sem állana útjában annak, hogy e lapban felvetett eszme megvalósuljon.

A fűntebbi rovatban látható az idej országos borvásár gyarló eredménye mai napig s nincs is reményünk hozzá, hogy más képet fog mutathatni e hó 25-ig.

Valóban nevetséges, hogy mi-eoda eredmént mutathat fel egy magát országosnak nevező vásárocska. Hisz egy jóra való bortermelő községnek is szomorú állapotára vallana, ha csak ily eredményt mutathatna fel. Már a multkori ezikk is hangoztatta az ilyen módon tartott borvásárok értéktelen voltát.

Üdvös volna tehát, a bortözsde eszméjét minél szélesebb körben behatóbb eszmecsere alá venni, hogy így a minden oldalról felhangzó vélemények alapján teljesen megvilágítva álljon előttünk s adja meg egyúttal az irányt, a melyen haladva, célhoz juthatunk.

Részemről azon nézetemnek adok kifejezést, hogy a *Vendéglősök Lapja* egyik leghivatottabb tényező volna ezen eszme megvalósítására, a legmesszebb nyuló alapokon, minél élénkebb mozgalmat indítani. Azért egyben felkérjük a szerkesztőséget, hogy a mennyiben a lap tere megengedi, részünkre egy állandó rovatot nyitni sziveskedjék.

Dr. Mihalovits K.

Felhívás csatlakozásra!

Van szerencsénk felhívni a lapunk b. előfizetőit és barátait ama körülményre, miszerint a közóhajnának engedve, tervbe van véve a f. év nyári saisonjában egy erdélyrészi tanulmányúti kirándulás, mely Erdély bortermelésének alapos megismerését czélozza.

A szép a hasznossal és kellemmel így egybekapcsolva, mindenestre nagy közönséget fog vonzani eme újabb eszme megvalósítása céljából.

Utirány: Bpest — Kolozsvár. Közbe ejtve a nagyszabású Kecskeméti szőlőtelepítéseket, Kolozsvárt és a főbb erdélyrészi borvidékeken borkostolást — borvásárlással kapcsolatban rendez.

Kitűnő alkalom kínálkozik a hirneves erdélyi boroknak alapos tanulmányozására.

Ez okból tisztelettel kérjük mindazon b. előfizetőinket és lapunk barátait, kiknek szándékuk leendő ezen tanulmányi kirándulás-

ban részt venni, ebbeli óhajukat velünk közöljék, hogy kedvezményes utijegyek, ellátás stb. iránt a szükséges intézkedéseket mielőbb megtehessek.

a „Vendéglősök Lapja”

szerkesztőségének tanulmányúti intézése.

Harcz a nyugdíjügy körül!

Mióta a nyugdíjjeszme napvilágot látott, izgalmasabb napokat a maiaknál aligha élt át.

A felkorbácsolt szenvedély tet pontját érte el. A báránybőrbe bujtatott farkasok, akik hosszabb idő óta nyugtalanítják a kedélyeket megjelenésükkel: utóbbi időben különösen a mindennapos munkájukban szorgalmasan foglalatzkodó tisztas pinczéri kart háborgatják, az eddig zavartalanul élvezett prédákon vérszemet kaptak — friss falatra törnek.

A lefolyt héten két ilyen sajnálatos és eléggé meg nem róvható esetnek voltunk szemlélői. A mely csak is úgy történhetett, hogy a hiszékeny és jó szívi arra hivatottak komolyan nem foglalkoztak e példátlan eszme megakadályozásával. Visszaélve hát ez engedékenységgel, megrohanták szakirodalmunkat kultiváló, két kiváló alakját és tető ezt a magáról megfeledkezett „Ujkor” azért, mert a két érdemes irodalmi celebritásunk nem az ő romlott agya szerint gondolkodik, nem az ő mosdatlan szája szerint beszél és nem az ő rövid esze szerint cselekszik.

Meghurezol s ráalmakkal halmoz el mindenkit, ki útjában áll, hogy még szabadban üzhesse szélhámoskodásait!

Beleavatkozik egyesek magánügyeibe, kutat az illetők multja felől, hogy vajjon nem fedezhetne fel valami koholt momentumot, a melyet a maga kétes czéljaira használhatna fel! Az ál-szamaritanusok tesszik ezt sajtó után egy szaklapban, melynek tulajdonképen az volna hivatása, hogy a szakmát terjeszse és a háttérbe szorult pinczerek szellemi fejlődését előmozdítsa!

Felháborodásunk leginkább indokolt azért, mert a rágalmas és meghurezolás ártatlan, tisztas egyéneket ért, két derék férfit, kik szakirodalmunk terén hervadhatlan érdemeket szereztek, a nemes eszmét mindig önzetlenül szolgálták a nélkül, hogy bármikor elismerésre áhítottak volna.

Az „Ujkor,” neveletlen redakeziója vegye tudomásul, hogy a méltatlan meghureczolt két derék bajnoknak érdemeiből csakmánya gyarkodásával nem vont le semmit, pizskos feyvereik buta puffogásairól ismerettel bírva a legkisebb pinczér esemete is. Tehát hasztalan agyarkodnak, lövéseik mindinkább esütőrököt fognak mondani!...

De hogyan szóljunk a nyugdíjgyőről? Hisz e körül foly a tulajdonképeni kannibál

harcz! A hangulat után itélve, folyton újabb és újabb megnyilatkozások azon meggyőződésre hoznak bennünket, hogy a nyugdíjgyű eddigi szereplése ellen a bizalmatlanság majdnem általánossá kezd válni. Minden jel arra mutat, hogy a remek eszme kivívásáért válvetve dolgozó érdemes erők törekvését, nagy önértékben diszharmonizálják, a fent említett gyanus körülmények következményei a kétkedés csirái, a bizalmatlanság magvaival el van vetve. Azonban résen leszünk! És kitartó ellenállásunk el fogja sodorni és le fogja szerelni mindazokat, kik az akna munka előkészítésében részt vettek.

Ez dönthetlen áll előttünk, új nézet, friss emberek, friss emberektől várhatjuk csak azt, hogy a nyugdíjgyűvet a megkezdett és helyes irányba tereljék, ily értelemben csak üdvözölhetjük az ellenmozgalmat, a mely legrövidebb uton elvezet a kibontakozáshoz a zavaros helyzetből.

Hínnünk kell, hogy faktorainkat, kik eddig össze font karokkal nézték a nemes ügy vergődését, sorompóba fogjuk őket látni.

Balgaság volna hat azt hinni, hogy a széles körben megindított ellen akció megsemmisülést jelentene az egész ügyre, ezt az „Ujkor”-féle szuggerációt nem hisszük. Sajnálom Mitrovátz urat, mint szaktekintélyt, hogy benne médiumra talált, ne döbbenjen meg Mitrovátz ur! ne kartársai szózatától, mert annak minden betűje meg felel a helyzet komolyságának. Egyúttal csalódik is, ha ön mibennünk romboló elemeket lát.

Ne keseregjen, mint egykor a siránkozó Jeremiás próféta, harcunk kezdetét csak jelezzük, szívesen vesszük annak jobbát, ki velünk együtt igyekszik megszabadítani a lidércnyomásként reánk nehezülő handabandától.

Czafuta Alajos

főpinczér, a nemzetközi háló- és étkező-kocsi társaságnál.

Közgyűlés Ujpesten.

Az „ujpesti szállodások-, vendéglősök és koresmárosok ipartársulata” folyó hó 14-én tartotta meg alakuló közgyűlését, melyen Bauer Sándor lelkes szavakban buzdította a szaktársakat tömörülésre és összetartásra. A közgyűlés Blitzner Károly szaktársunk díszes vendéglőhelyiségében folyt le melyen jelen voltak Bauer Sándor elnök, Podruzsik Ferencz alelnök, Vikár István ipartársulati ügyész Proszler Samu titkár, Máté Ambrus pénztáros, Balogh Á. Gissinger József, Tóth Imre, Schubert J. Drucker Frigyes, Gyurinkovits János, Széka József, Fölk Ferencz, Schwarz Dávid, Kádván Medard, Hammer Ferencz, Feurstein József, Medvedzky József, Schlaffer Károly, Csikós András, Antal Márton, Gerzsabek Nándor, Vutke Ferencz, Klein Jakab, Demi Vince, Gombos Adolf, Fehér Gyula, Neufeld Bódog

Policzer Salamon, Zsilinszky Ferencz, özv. Gárleczné, Blitzner Károly, Biener Antal tagok, a „Vendéglősök Lapja“ képviselőjében pedig Ihász György és Dobos József.

Bauer Sándor elnök megvitván az ülést, örömeinek ad kifejezést, hogy ily szép számmal jelentek meg az ifju ipartársulat tagjai, s egyuttal meleg szavakkal ad kifejezést azon meggyőződésének, hogy ha mindenkor oly nemesen és oly odaadó buzgalommal fogják felkarolni a tagok az ipartársulat érdekeit, mint ez idáig mutatkozott, akkor annak fennállása hosszú időre biztosítva lesz. Kéri őket, hogy támogassák őt, az ipartársulat érdekében kifejtendő mindennemű munkálkodásaiban.

Tetszéssel fogadott beszéde után felkéri Preszler Sz. ipartársulati titkár, hogy az elkészített alapszabályokat olvassa fel a közgyűlés előtt, s egyuttal felszólítja a tagokat, hogy észrevételeiket minden pontra nézve tegyék meg.

A szakaszonként felolvasott alapszabályokat egy pár stiláris módosítás után egyhangulag elfogadták, s a jegyzőkönyv hitelesítésére Medveczki József és Vutke Ferencz urak kérték fel az elnök által.

Ezzel az ülés tárgya kimerítettván, az elnök berekesztette a közgyűlést.

Most egy kimagasló mozzanata támadt mintegy utójátékául a lezajlott közgyűlésnek. Bauer Sándor elnök a kiváló szakférfi, magasröptű beszédet tartott az egybegyűltekhez, emlékeztetve őket a mai nap nevezetességére, ugyanis most lett 51 éve annak, hogy megszületett a szabadsajtó, s fölébredt a magyar nemzet hosszú lethargiájából.

A gyönyörű beszédet lelkesült éljenzéssel fogadták, s átvonultak a mai nap kellemes hangulatától kísérve a terített asztalokhoz, hogy ki-ki szíve szerint kifejezést adhasson érzelmeinek.

Szívünk repesett az örömtől, midőn ezen legmagyarabb ipartársulat tagjait hallottuk sorra szóhoz jutni.

Ki sem kételkedhetik abban, hogy ezek mind igaz hazafiak!

Szép tósztokat mondtak első sorban Bauer Sándor elnök, ki a magyar haza jólétére és boldogságára üritette poharát, utána Viskár István szintén a nagy nap jelentőségét vázolta remek szavakban. Majd Máté Ambrus, Preszler S., Blitzner K., Hammer F. Gissiuger J., Biener A., Ihász Gy., Dobos J., stb. tartottak lendületes beszédeket.

A szép társaság, a vidám zene hangjainál kora hajnalig mulatott kedélyesen, s egy eltöltött szép nap emlékével megdagodva távozott.

Kovácsits Ignác.

— Mai képünköz. —

Mai számunk igen sikerűt arcképét hozza egy kiváló szaktársunknak, Kovácsits Ignácznak.

Kovácsits Ignác jelenleg a bánrévei vasuti vendéglő I. II. oszt. éttermének főpinczére, született: Szt. Péterfán, Vas megyében 1866. jan. 6 án. Iskoláit Alsó-Lendván végezvén, 1881-ben a pinczéri pályára lépett. Pályafutását Csákyban kezdte meg, ahol 3 1/2 éven át tartózkodott; innen Szombathely e, Hainzmannhoz került, hol bő alkalma nyílt a szakismereteit minden irányban gyarapitania. Itt egy huzam'án 8 éven át működött kiváló sikerrel, majd két szezonn át a híres Tarsa fürdőn munkálkodott. Nemsokára Körmenten a „Korona“ szálloda éttermében látjuk őt, később Főlistömbe a „Vasmezei Kaszinó“ éttermében; utóbb szintén Hainzmannál. Ungvárott találkozunk vele a híres „Korona“ szállodában. Zomborban a „Vadászkürt“ szálloda éttermében, Ujvidéken a Mayer féle „Grand Hotel“ éttermében, majd a debreczeni hirneves „Bika“ szálloda éttermében mint kiválóan szorgalmas főpinczér tűnik föl.

Innen végre jelenlegi állásába került Bánrévébe, hol a mai napig közkedveltségben részesül.

Hogy szakképzet'sége mindenesetre tisztelettel tölt el bennünket és szaktársait, elég utalunk ama hosszú sorára a legelső-rangu szállodáknak, melyekben képzettségét és kiváló tapasztalatait szerze.

Örvendünk azon, hogy tisztelt olvasóinknak egy kedves ismerős szaktársunkat bemutatathatjuk, s őt szíves jóindulatu barátságukba ajánljuk; ki dicsőségére válik a vendéglős iparnak.

Üdvözljük őt a távolból, a viszontlátás reményében, kívánva neki minden jót.

Isten éltesse sokáig!

Jegyzőkönyvi kivonat

a Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pinczerek és Kávéssegédek Országos Nyugdíjgyesület igazgatóságának a központi irodában 1899 febr. 24-én délután 1/25 órakor tartott rendes havi üléséről.

153. szám.

Elnöklő Bokros Károly üdvözlí a megjelent igazgatósági tagokat, az ülést megnyitja és az előző ülés jegyzőkönyve felolvastatván, hitelesítetteti.

154. szám.

Elnök bejelenti, hogy az igazgatóság testületileg megjelent Glück Frigyes úrnál kitüntetése alkalmából, átnyújtotta neki a mult ülés 149. számú határozatáról szóló kivonatot, üdvözölte az igazgatóság nevében s az ünnepelttől azon biztosítást nyerte, hogy továbbra is melegen fogja felkarolni a nyugdíjgyesület ügyét.

Örvendetes tudomásul vétetett.

155. szám.

Elnök bejelenti, hogy Francois Lajos ur egy Nérey Dezső urhoz intézett levelében bejelenti, hogy a mult ülésen adományozott őt 20 koronás díjhoz egy hatodik hasonlószerű díjat adományoz a szakiskola kitünőbb növendékei részére.

Örvendetes tudomásul vétetett.

156. szám.

Elnök bejelenti, hogy e levél folytán ő, Nérey Dezső és dr. Solti Ödön Glück Frigyes urhoz, mint a szakiskola felügyelőbizottságának elnökéhez mentek s odakéreték a nyugdíjgyesület elnökét, Stadler Károly urat is azon czélből, hogy Francois Lajos ur hatodik adománya kiosztása tárgyában a szakiskola vezetőségével megállapodására jussanak.

157. szám.

Elnök jelenti, hogy a 129. számú határozat folytán több ízben irt S.-A.-Ujhelyre; az átiratoknak azon eredményük volt, hogy a s.-a.-ujhelyi volt választmány e hó 20-án ülést tartott, melyen felosztást végleg elhatározták, miután az ottani nyugdíjgyeleti tagok nagy része vidékre költözött, számuk annyira lepadt, hogy a választmány fenn nem tartható. Nehányan a volt tagok közül fizetési kötelemeiknek pontosan eleget tesznek, ezek a központban nyilvántartatnak.

158. szám.

Jogtanácsos jelenti, hogy a felügyelőbizottság folyó hó 4-én tartotta alakuló ülését s elnökké Francois Lajos urat választotta meg a bizottság. Ez alkalommal felülvizsgálta jogtanácsosnak számadását 1898. évi július 1-től 1999. évi február 1-ig. A számadásokat, minden tételt igazoló okmányaival együtt, teljesen rendben levőknek találta.

161. szám.

Elnök bejelenti, hogy Tóth Endre ur megbízatása óta a szegedi választmányt 32 taggal, a nagyváradit választmányt 37 taggal és a kolozsvári választmányt 40 taggal megalakította ezenkívül 17 oly tagot akquirált a nyugdíjgyesületbe, kik közvetlenül a központi irodában tartatnak nyilván, miután választmány tartózkodási helyükön nem alakítható.

Az igazgatóság őszinte örömmel üdvözlí Tóth Endrét az általa elért fényes sikerhez; üdvözlí és örömmel fogadja az újonnan belépett 126 tagot s különösen a három új választmányt, mely a nyugdíjgyelet terjedésének jövődjé nagyságának biztos alapját képezi.

165. szám.

Jogtanácsos bemutatja a szombathelyi választmány február hó 17-én megtartott ülés jegyzőkönyvét; jelenti, hogy Klein Rudolf kilépett a nyugdíjgyelet kötelekéből; jelenti, hogy a választmány február havi

bevétele 256 kor. 14 fillér, kiadása 10 kor. 72 fill. volt, a különbözeti 245 kor. 42 fillért a 20. sz. értesítő szerint beküldötték.

168. szám.

Jogtanácsos bemutatja Tóth Endrének hozzá s az igazgatóságához intézett több rendbeli levelét, és jelenti, hogy miután Tóth szervezői működése alig képzelhető nehézségekbe ütközik, felette nagy utazási és ellátási költségekkel van egybekötve, úgy hogy a felvételi díjaknak részére biztosított 80%-ból még felmerült készkiadásait sem képes fedezni, kéri Tóth az igazgatóságot, hogy szerződése e pontjának megváltoztatásával a felvételi díjak 90%-a adassék neki jutalék fejében, és pedig 70% azonnal folyósítsassék, 20% pedig, ha a tag 3 havi tagdíjfizetését teljesítette.

Elnök bejelenti, hogy e levél vétele után azonnal elnöki értekezletre jöttek össze, s alaposan mérlegelve a felterjesztésben kimerítően és találon vázolt viszonyokat, Tóth Endre kérelmét teljesítendőnek találja és ajánlja elfogadásra.

Az igazgatóság tekintettel az elért ezen ülés alkalmával konstataált fényes sikerekre, Tóth Endre kérelmét egyhangulag teljesíthetőnek véli s feljogosítja az elnökséget, hogy a szerződést a mai naptól kezdődő joghatálylyal, a kérelmezett értelemben módosíthassa; utasítja továbbá a könyvelőt, hogy az így felmerült kiadásokat a kezelési alap terhére számolja el!

A jegyzőkönyvi kivonat hitelül:

Dr. Solti Ödön.

Sipos Jenő mint erkölcsbíró, vagy a szegedi maszlag.

A vendéglősök és pinczerek érdekeit már 15 év óta képviselő s azok ügyeiért lelkesedéssel küzdő „Vendéglősök Lapja“ hogy nem óhajt a szegedi „Ujkor“ hazug és ocsmány rágalmazásaira máshol, mint a törvénytörő rovatban felelni, ezt nagyon helyesen teszi. Ne is feleljen, mert aki a korpa közé keveredik, tudjuk, milyen sors várhat reá. De a minden tisztességet nélkülöző nyomdatermékek a szabadsajtó megszületésének emléknapijára, márczius 15-ikére keltezett számában ismét oly durva és kvalifikálhatlan hangon írnak a laphoz közel álló álpróféták, a milyen hangot csak a sajtószabadság fattyuhajtásai és korekskinövései ismernek.

Hogy milyen jómadarak rejtőznek az „Ujkor“ háta mögött, álljon itt a következő eset.

Sipos Jenő, az „Ujkor“ erkölcsbírója, ezelőtt egy évvel beállított hozzám a Szikszay, nagyvendéglőbe, hol 5 éven keresztül fizető-pinczér voltam. Ez időben én is híve voltam az „Országos pinczeregylet“ eszméjének, melynek keresztülvitele érdekében az „Orient“ szállodában is tartottunk egy értekezletet.

Itt ismerkedtem meg Sipos Jenővel és ő ezen ismeretséget arra használta fel, hogy alig néhány nap mulva tölem 5 frtot kicsalt, igérván, hogy Szliácsról azt köszönettel visszaküldi. Azóta ezen ember hollétérol mit sem tudtam, csak most veszem észre, hogy erkölcsbíróként szerepel az „Ujkor“-ban.

Mikor az O. P. E.-re pénzt adtunk össze, akkor még nem tudtuk, hogy az Ujkor csatangoló apostolai a saját önző céljaik kizsákmányolására és fő-főszervezőjük 90%-os szerény jövedelmeinek előmozdítására alkalmas balekoknak tekintik a pinczereket. Tehát készséggel adtam neki 5 frtot. Midőn azután beláttuk, hogy szédelőgökkel van dolgunk, elhatároztuk, hogy az összegyűlt összeget nem adjuk az O. P. E. apostolainak, hanem Erzsébet királynénk szobor-alapjához csatoljuk. Mindenesetre a Sipos Jenőnek kikölesznözt 5 frtot levontam és most, hogy Sipos Jenő maga felől életjelt adott, felkérem őt, hogy ezen összeget haladéktalanul küldje be hozzám, hogy a már átadott összeghez csatolhassam és ne menjen a napra sütkérezni, ha érzi, hogy vajból van a feje teteje.

Herkner Ferencz,

Bpest, Kazinczy-utca 9. I. 21.

Sajtóperünk.

A budapesti ker. kir. sajtóügyi vizsgálóbírótól.

20303 7
1899 szám Svbtzs. 1899

Végzés.

Ihász György lapszerkesztő bpesti lakos magánvádlónak feljelentése folytán az 1899. évi 7294. sz. végzéssel a „Magyar Vendéglős és Kávésipar“ cz. időszaki lap ellen elrendelt sajtóügyi vizsgálat következtében a magánvádló által Fellner Gyula és Barta Béla bpesti lakosok mint vádlott ellen beadott ezen vádlevelet az összes vizsgálati iratokkal együtt a budapesti kir. sajtóbíróóság Elnökéhez átteszem.

Budapest, 1899. márczius 12-én.

Oláh,

kir. sajtóügyi vizsgálóbíró.

Bizalmi nyilatkozatok.

Ama méltatlan megtámadásokkal szemben, melyekkel bennünket bizonyos helyről illettek, vettük a következő lelkes sorokat:

Tekintetes *Ihász György* urnak

Bpest, VII., akácza-u. 3., I.

Igen tisztelt *Ihász* ur!

A már régi idő óta megjelenő, kitünő és hazafias szellemű „Vendéglősök Lapja“ czimű lapjának 1899. márczius 5 iki számában nagy megütközéssel olvastam a Fellner Gyula és Barta Béla által Ön ellen emelt ocsmány és hitvány rágalmakat, — s miután én Önt kora fiatalsága óta személyesen ismerem,

miután tudom, láttam, tapasztaltam, hogy Ön a pinczértséget a székesfehérvári „Magyar király“ szállodában igen fáradságos uton, szorgalmasan megtanulta, — miután tudom, hogy Ön már akkor is — huszadik életéve előtt is — mindig becsületes, szorgalmas, pontos és erkölcsös ember volt; minden parányi szabadidejét önművelődésére használta fel, (már ifju éveiben egy „Holdvilág“ czimű éleztlap szerkesztésébe mert belekezdeni), — én Ön mellett kész vagyok bármikor lelkiismeretesen bevallani, hogy Ön mindenkor talpig becsületes és erkölcsös ember volt és jelenleg is az. Isten áldja meg Önt!

Ifjukori barátja

Jeney Szabó Árpád,

kéményseprő, Beszterczén, Erdélyben.

T. *Ihász György* urnak

Budapesten.

Kedves Gyuri barátom!

Nagyon sajnálom, hogy én nem vagyok nagyrabecsült erkölcsi tanuid közé sorolva, kik a te szeplőtlen multadat ismerik. Olvas-tam becses lapodból számos ismerősöm nevét, de talán én volnék az a régi kartársad, kivel ezelőtt 25 évvel együtt szolgáltál a székesfehérvári „Magyar Király“ szállodában, már akkor is, mint az irodalom iránt meleg érdeklődéssel viseltető, buzgó ifju szaktársamat ismertelek.

Szeged, 1899. márczius 9.

Tisztelet és csókol igaz barátod

Schreiner Antal,

kávés.

Tek. *Ihász György* szerkesztő urnak

Budapest.

Határozott szándékom volt, hogy szaklapokra előfizetni nem fogok; mert legujabb időben mellőzve a közügyeket, bizonyos klikkek ügyeit részesítik előnyben.

Azonban meggyőződéseim, hogy egy minden tekintetben független, személyes ügyeket mellőző, kizárólag szak- és közügyekkel foglalkozó, ugy a nyugdíj- valamint a pinczeregységek fölött független ellenőrzést gyakorló lapra szakosztályunknak nélkülözhetlen szüksége van.

Ismerve az ön határozott független hajlamait, meg vagyok róla győződve, hogy lapját valamint a multban, ugy a jövőben is a fentemlitett szellemben fogja vezetni.

Ezennel újból előfizetek.

Temesvár, 1899. márczius 12.

Tisztelettel

Tóth Kálmán,

a „Koronaherczeg“-szálloda főpinczere.

Nyílt levél az „Ujkor“ szerkesztőségéhez!

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Becsés lapjának 29-ik számában egy közlemény jelent meg, melyben szakosztályunk egyik lelkes és tevékeny tagját, ki jelenleg a szombathelyi mozgalmi bizottság titkára oly hangon támadta meg, a milyennek már azért sem lett volna szabad napvilágot látni, mert az illető szakosztályunk egyik lelkes mozgalmi bizottságánál bizalmi állást tölt be.

A mennyiben én is merem szaktársaimat kikötő bizalmukkal megtisztelték, ha a közleményben fölemlített adatok igazak lettek volna, egy percig sem tűrték volna meg állásában.

A mi pedig a megtámadott kartársam személyét illeti, bár személyesen nincs szerencsém, de kiváló munkája után ítélve, meg vagyok róla győződve, nem szorul senki védelmére.

Most pedig áttérek a közlemény utóiratára, a mely szórul-szóra így hangzik:

„U. i. Egyben felhívjuk ezen ember garázkálkodásaira az „Országos Pinczér-Egyesület“ előkészítését vezető bizottság figyelmét is, megtudandó, hogy kik azok, a kiknek a körmére ügyelni kell.“

Ugy hiszem, hogy az ily hangon irt sorokra szükségtelen válaszolni.

Egyre azonban felhívom a közlemény írójának figyelmét: emlékezzék vissza, midőn én Tóth Endre barátommal, ki jelenleg a nyugdíj-egyesület mozgató lelke; midőn a szegedi és a szahadkai nyugdíj alapító társaságok között a nézeteltérések áthidalanoknak látszóttak mindég érvekkel harcoltunk és ugyanazzal győztük meg egymást.

Én tehát szerkesztő urnak ajánlom, mint a létesítendő országos pinczér egyesület híve, hogy lapjában a jövőben csak oly egyének közleményeinek adjon helyt, kik érvekkel harcolnak és azzal szereznek hlveket a jó ügynek.

Mint a létesítendő „Országos Egyesület“ lelkes híve maradok tisztelettel

Temesváron, 1899. márc. 13.

Tóth Kálmán s. k.

„Korona herceg“ szálloda főpinczére.

Bor és becsület.

Egy okos francia, Varigny volt a neve, néhány év előtt könyvet tett közzé arról a tárgyról, a mi talán a legtöbb embert érdekeli a világon, a nagy vagyonok képződéséről, vagyis arról, miként teremnek a milliomosok. Ne feledjük el, hogy míg mi milliomosok alatt röviden azt értjük, ki a nemzeti vagyonból egy millió frt értékkel rendelkezik, a nálunk gazdagabb nemzeteknél e kvalifikációt csakis az adja meg, ha emberünk legalább egy millió font sterlinget, tehát 12 millió frtot mond magáénak,

Varigny könyve csaknem kizáróan az angol-amerikai gazdasági élet hőseivel foglalkozik és pedig nem elfogult egyoldalúságból, hanem azért, mert a gyorsan gyűjtött gazdagság legszembeötlőbb példáira ott akadhatunk.

A régiebb történetek regényesebbek, a milliók forrása akkor a merészség volt. Egyik kalózkodással, a másik kincseshajónak a tenger mélyéről való kihalászásával szerzi nagy vagyonát, vagy hűbér gyanánt kapja vitézi tetteikért.

A mint közelebb jutunk napjainkhoz. apad a regényes tartalom. A vitézség nem igen szerez nagy vagyont, a milliók anyja immár csaknem kizáróan az ipar és kereskedés. Az öreg Rothschild családja gazdagságát a waterlooi győzelem kihasználásával biztosítja, ellenben az ottani aktív szereplők Blücher, Wellington s maga a csaták orosz-lánja, Napoleon, aránylag szerény anyagi viszonyok közt haltak meg. Az ipar virágzása, a kereskedés fejlődése aranybányákat nyit. Gould börzei spekulációkkal, Wanderbilt gőzösök és vasutakkal, Rockefeller a petroleum-ringgel, Havemayer kukorral szerezte millióit. Utóbb mind kevesebb zsenialitás kell ahhoz, hogy valakit a szerencse szárnyára emeljen. Angliában a sűrfőzők, vendéglősök és különböző gyárosok gyorsan szereznek nagy vagyont s csak néhány hét előtt történt, hogy Dreherünk egyik angol kollegája nem kevesebb mint 6 millió forintot adott nyilvános czélokra. Dunlop, egy volt katonarvos, ki a bicycle pneumatic-ot föltalálta, Krupp Essenben, Whitehead Fiumében, Auer az ő lovagvárában bizonyosan többet szereztek már 12 milliónál.

A mi viszonyaink, főleg a börzeélet és vállalkozás kifejlése óta, szintén kedveznek a nagy vagyonok fejlődésének, talán inkább mint általános nemzeti szempontból egészséges volna. Kalandos, de eredményekben végződő vállalkozásokról, vagy a nemzetjólétet emelő fölfedezésekről itt alig lehet szó, hanem legfőleg arról, hogy egyesek idegen találmányokat kihasználva, tesznek szert milliókra. Ezt elmondhatjuk az újdonsült osztrák milliósokról, élükön a Dreherdinasztiaival, mely ma Ausztriában a legtöbb adót fizeti. Bécsben és Budapesten a telkek emelkedő értéke sok embert tesz gazdaggá éppugy, mint a Gladstonokat Liverpool az Astorokat New-York fölvirágzása. Szerencsés bérletek és a pénzkéreskedés, legalább 1895-ig szintén megtermették a maguk millióit, a miről a főváros márványpalotái tehetnek tanúságot. A vagyonosodásnak nem éppen meddő forrása volt a szesz és borkereskedés sem.

Ez utóbbira azonban legutóbbi folt esett. Mig az 1893. évi XXIII. t.-cz. megokolása azt emlegeti, hogy nálunk a borhamisítás nagy arányokban fordul elő, ma már azt látjuk, hogy a magyar bortermelő és fo-

gyasztó nyomorultul ki van zsákmányolva. Odáig jutottunk, hogy a természetes borok egyes vidékeken ritkák lettek s a hamisítók diktálják az árakat. A közönség annyira megijedt, hogy a mint egyes kereskedők panaszoznak, kezd lemondani a borivásról.

Bizonyos, hogy azok a büntetések, melyek ma a törvény szerint a hamisítókra ki mondhatók, nagyon csekélyek. Vajjon miért kiméljük azokat, akik egy egész nemzeti iparágat tesznek tönkre, mikor azt, a ki záros helyről néhány frtot lop, olyan erősen tudjuk fenytetni? A pénzbüntetéshez és elzáráshoz hozzá kell adni az iparüzés jogának elvonását is. Az olyan czégek, melyeknél a vagyon forrása nem tisztá, kell, hogy mielőbb elpusztuljanak. A tapasztalás azt mutatja, hogy a prosperáló kereskedésnek, főleg pedig a borkereskedésnek is erkölcsös alapon kell állani. A hamisítókát ki kell zárni az üzletből ugy a termelők, valamint a szolid kereskedés érdekében is.

A lehetőség erre nézve megvan. A kihágási törvény (1879. XI. 85. §.) alapján a szesz italok eladása körül fölmerült kihágások miatt az illető az üzlet folytatásától eltiltható. Ezt a rendelkezést kell átvinni kellően szigorítva a borpencsolókra is és hisszük, az egész magyar gazdasági életnek haszna lesz belőle.

Az nem baj, ha a nagy vagyonok szerzésének piszkos és tiltott eszközei apadnak, maradnak más utak, a melyeken az óhajtott czélt el lehet érni. A társadalom kötelessége azokat, kik milliókra áhitoznak, kényszeríteni, hogy ezeket csak becsületes uton szerezhessék meg.

„B. H.“

A konyhaművészet története.

A főzés, a konyhaművészetnek ez a nélkülözhetetlen ága, a legrégebb időben a férfiak dolga volt. Ha egyik-másik háziasszony ezt a terhet magáról lerázni és a főzés művészetét fitymálva a férjre akarja tolni (nem ajánljuk ugyan), hivatkozzék csak Mózes I. könyv. 25. fejt. 20. vers vagy ugyanezen könyv 27. fejt. 4. versére vagy a Birák könyvének 6. fejt. (18.) hol Gedeon szakácsművészete van leírva. A királyok 5-ik könyvében 4. fejt. 32—51. v. pedig elő van adva mint tette élvezhetővé Elizeus próféta azt a fözeléket, melyet szolgája annyira elrontott, hogy egészen élvezhetetlen volt. Mindennek daczára nem hisszük, hogy a férjek a szokásjogra vagy az elévülésre hivatkozva nem tiltakoznának kedves nejeik eme követelése ellen. Még ezenfelül a történelemre hivatkozva, könnyű szerrel bebizonyíthatnák, hogy a nagy kulturnépeknél, mint a görögök és rómaiak voltak, mégis csak a nők voltak a konyhachefek.

Ami az étkezés idejét illeti, a rómaiak főttekése este felé volt. Ez az esebéd háromféle étel-nemből állott: tojás-eledel,

másnemű ételek és végül gyümölcs. Cincius és Fannius konzulok alatt találták ki az u. n. „trójai disznó“ elnevezésű ételt. Disznóba ugyanis több más állat húsát tették s így sütötték meg az egészet. A lex Fannia 588-ban (Róma alapítása után) az étkezésnél lábra kapott szertelen fényűzést korlátozta. A többek között a csibék hizlalását is megtiltá. Egyik-másik gazdag római ugyancsak nagy pazarlást folytatott a vendégeskedésnél. Így Sempronius Rufus gólyával, Hortensius 699-ben (Róma al. u.) pávával traktálta vendégeit De valamenyinn tullett Luculus, kinek igen sok étkezőterme volt. Némelykor egy vendégség 350 drachmába is belekerült. Némelykor eczetben feloldott drága gyöngyöket is szolgáltak fel ebéd alatt. Tiberius császár (14—37-ig Kr. u.) uralkodása alatt nyilvános szakácsiskolák voltak Rómában. Nero császár (54—68 Kr. u.) igen fényes ebédlőtermeket tartott. Az évszakokat mozgatható falak és tetőzet tüntették fel. Eső helyett illatos folyadékok, virágok stb. hullottak a vendégekre. Az első szakácskönyvet Caelius Apicius szerkesztette Traján császár alatt. (98—117. Kr. u.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Halálozás.** *Klemm* János vendéglős, *Nika* Antal budapesti szaktársunk sógora Babóthon, életének 70-dik évében elhunyt. Béke poraira!

— **Uj vendéglő Kőbányán.** *Foitt* Lajos vendéglős szaktársunk a Gergely-téren épített saját házában diszes vendéglőjét megnyitotta. *Foitt* Lajos barátunk nagy áldozatkészséggel olyan vendéglőt létesített, mely a fővárosnak egyik disze. Nagy és tágas éttermei, gyönyörű kerthelyisége az előkelő közönség valóságos otthonául szolgál. Sok szerencséje és boldogságot kívánunk t. barátunknak!

— **Uj vidéki hirlap** „Lajosmizse és Vidéke“ czimen társadalmi és szépirodalmi hetilapot indított meg Gelsei *Biró* Zoltán jeles fővárosi hirlapíró, lapunk főmunkatársa.

— **Jégfogyasztó társaság Budán.** A budai vendéglősök a kőbányai „Első magyar részvény söröző gyár“-ral megállapodásra jöttek, hogy az idejégszükségleteiket métermázsánként 60 krért fizetik. A budai vendéglősök nagy része belépett a jégfogyasztók konszorciumába csupán a kasszinó vendéglősét nem vették be. Itt megemlítjük, hogy a Gundel János ipartársulata is jobban tenné, ha folytonos reggelizés és pezsgőzes helyett a tagok érdekében cselekedne egy *műjégglyár felállításával*. Hiszen a vendéglősök, kávéosok, czukrászok, hentesek, mészárosok hely közösen nem állítottak már eddig is fel egy mű jégglyarat, ez valóságot szatira. Ja, így megy ez a Gundel uralma alatt, kinél úgy látszik,

csak akkor létesül e fontos és nélkülözhetlen iparvállalat, „majd ha fagy!“

— **Üzletátvétel.** *Tóth* János a péczeli „Szemere“ szálló bérlője volt aradi és karansebesi vendéglős, a József szálló éttermének egykori bérlője átvette Budaposten a Mária Terézia-tér 16. sz. alatt levő vendéglőt és nyári kerthelyiséget. Sok szerencsés!

— **A budapesti szakácsok bálján** felülfizettek: Glück Frigyes 120, Gundel János 10, ifj. Krumer Ferencz 5, Krumer Antal 5, Simon F. 5, Illib József 5, Wizenetz Márton és Julia Temesvár 10, Schmidt N. Royal igazg. 5, Bürger Károly Hungária igazg. 5, dr. Bisöficz Gyula 10, Kammer Ferencz 5, Marschall József 3, Förster Konrad 10, Petanovics József 10, Kovács J. 10, Drexler Béla 15, Emm János 10, Brückner F. 5, Szalkay E. 5, Mucsnyák Károly 5, Hückl József 5, Schwarzer Ferencz 5, Brethauer Henrik 5, Dworzsak Alajos 10, Stettner Ferencz 10, Dankofsky F. 5, Putzer György 5, Tóth József 5, Walentin Antal 5, Holocher Zsigmond 10. Raissenleitner Antal 3, Gall A. 3, Papp Emil 5, Törley és Társa 5, Gottlieb Kraus Bécs 5, Pester Lloyd szerkesztőség 5, dr. N. N. Royal-száll. 4, Löwenstein Nándor 20, Simon István 5, ifj. Porfy N. 5, Kotány János 2, Frommer Elemér 4, Kovács Venczel 15, ifj. Hagenmacher Henrik 3, Engelhard J. 13, Mayer József 20, Fanda Ferencz 5, Simon János 5, Kocher Károly 4, Braun Samu 5, Reichel Károly 5, Holzer J. 5, Habada F. 5, Greibich Mihály 5, Mann János 5, Fisch Márkus 5, Jurkovits Ferencz 20, Kovács László Nagyvárad 5, Mayer Lenard 5, Marek Károly 5, Kopácsy F. Tata-Tóváros 5, Jansevics F. 5, Burger Gyula 6, Ecker János 5 frt. — A szíves felülfizetésekért szaktársaink nevében legmélyebb köszünetünket nyilvánítjuk. *Jurkovics Ferencz*, bálelnök. *Folocher Zsigmond*, főrendező.

— **Viszály Nagyváradon.** A nagyváradai pinzéregylet házvétele alkalmából a tagok között egyenetlenség és viszálykodás ütött ki, minek következtében Stern Herman kávéos, az egylet elnöke, lemondott állásáról. Ugyancsak így tett Czeglédi Sándor, a vendéglősök ipartársulata érdemes elnöke is, ki lemondását azzal okolta meg, hogy egyedül gyengének érzi magát az idej kongresszusok előkészítése folytán reája nehezede feladatok teljesítésére. Mint értesülünk, Stern Herman már visszavonta lemondását. Ha így kezdődik Nagyváradon a kongresszus előmunkálata, akkor nem csodálhatjuk, hogy ott — az idej kongresszus megtartásának székhelyén — a tagok önön lelkesedése nem birt egy nyugdíjintézetű flók-választmányt alakítani, hanem Tóth Endre 90%-os közreműködésére volt szükség, kinek így sikerült azt 37 taggal megalakítani.

— **Neizer Ferencz vendéglője.** Budaposten az Esterházy-utca 4 sz. alatt épült palotában van Neizer Ferencz jeles jeles szaktársunk diszes étterme és sör-

csarnoka most a fővárosi előkelő közönség leglátogatottabb gyűlhelye. Ajánljuk ezt vidéki szaktársaink figyelmébe is.

— **Vendéglő-átvétel.** Gertner Lajos boglári jeles szaktársunk Révfülöpön átvette az ottani nagyvendéglőt. Sok szerencsés!

— **A nyugdíjintézet pénzél.** Mint értesülünk a szolnoki és békéscsabai pinzéerek asztaltársaságainál a különböző jótékony célokra összegyűjtött pénzösszeg átvételére a szegedi országos főszervezők és fő fő ügynöki-titkárok több ízben alkalmatlankodtak, nevezett asztaltársaságok azonban a lapunkban közzétett figyelmeztetés és a szegzárdi precedens folytán a pénzösszeg kiadását megtagadták s mindazideig várnak, míg erre az illetékes forum őket fel nem jogosítja esetleg egy törvényes vizsgálat eredményét nem látják. Tehát mint megjósoltuk, előbb-utóbb országos botrány lesz a vándor apostolok 90%-os önzéstelen szerepléséből és toladódásaiból.

— **Országos borvásár.** Az e hónap 12-én a központi vásárszarnok pinzéiben megnyitott és márczius 25-ig tartó borvásárra csak csekély mennyiségű bort hoztak eladásra s úgy látszik, a mutatkozó szükséglet is csak igen csekély. A vevők kisebb kereszmárosok, a kik tulnyomólag hitelbe vásárolják a bort, készpénzfizetés ellenében igen ritkán akadnak vevők. A vásár forgalmából legjobban tükröződik vissza a borüzletnek jelenlegi szomorú helyzete. Fölhozott fehér asztali bor 905, fehér pecsenyebor 20, siller bor 285, pálinka 168, összesen 1378 hektoliter; ebből a mai napig eladtak 270 hektoliter bort és 45 hektoliter pálinkát a következő árak mellett: fehér asztali 20—25, vörös asztali 19—24, siller 18—19, szilvóriám 54—60 frtig, törköly 42—50 frtig 100 literenkint hordó és fogyasztási adó nélkül. Az eladásra fölhozott borok többnyire Tolna, Bihar és Temes megyékből származnak és nagyobb részük magyar olaszszal összeházasított borok. eredeti magyar borok csak csekély mennyiségben vannak képviselve, ellenben az olasz eredetűeket a vásáron az idén először az illető olasz bornagykereskedők ügynökei kínálják.

— **Szegedi gyümölcskiállítás.** A gazdasági egyesületek országos szövetkezete, ez évi szeptember hó 3 tól 10-ig tartó időközben Szegeden, országos mezőgazdasági kiállítást rendez, melynek keretében a kertészeti és gyümölcskiállítás külön csoportban foglal helyet. A kertészei kiállításban részt vehet minden hazai termelő. Bemutathatók: a konyha, disz és gyümölcskertészet, továbbá a befásítás körébe eső tárgyak, eszközök, termelvények és készítmények. Térdijak: Szabad területen négyszögméterenkint 2 kor., zárt csarnokban asztalterületenkint 4 kor., zárt csarnokban asztalterületenkint 2 kor. Bejelentési határidő 1899. évi augusztus hó 1. A kiállított tárgyak a jury-szabály-

zat értelmében. kiállítási díszoklezzel, arany, ezüst és bronz érmekkel fognak kitüntetni. Melegen fölhívjuk olvasóink figyelmét erre a kiállításra, mely nemcsak a ta'almányok, termelvények, beszerzési források ismertetésére, de üzleti összeköttetések szerzésére is kiválóan alkalmasnak ígérkezik. Bővebb fölvilágosításokat készséggel ad a „szegedi örszágos mezőgazdasági kiállítási irodája“ (Budapest, IX. Üllői-ut, Köztelek), a ho' a szükséges beje'entő iverk is kaphatók.

— Hamis borok Nagyváradon.

A nagyváradai rendőrség körülbelül három hónappal ezelőtt egyes gyanus pinczék bormintákat küldött volt fel a budapesti állandó borvizsgáló szakértő bizott'ághoz. A bizottság véleménye a borok egy részéről leérkezett Nagyváradra s a szakvélemény szerint negy borminta hamisított. Cserő kapitány azonnal lefoglalta a mintakul szolgáló bort az illető helyeken, még pedig Zborill Ferenc vendéglősnél, Kecskeméthy István vendéglősnél, Bauma Vinczéné vendéglősnél és Szikora Jenő kereskedőnél. A vizsgálat kezdetét vette már s azon e'el'ynél fogva, amelylyel azt vezetik, a jövő hét folyamán már be lesz fejezve. A s akvélemény, mint már emlí ettük, eddig csak a borok egy részével foglalkozik s mint tudósítónk megjedszi: „a nagyobb halak még ezután kerülnek horogra“.

Erard-zongorák. A világ első zongoragyára az Erard, az angol királyi család állandó szállítója most Budapesten is rendezett be képviselőseget. A hírneves angol gyár Sternberg Armin és testvére eszászári és királyi udvari szállítókat bízta meg képviselőjével. A Sternberg-czéggnél, amely Magyarországon egyedüli elárusítója az Erard-zongoráknak, állandó mintaraktár van a világhírű gyár zongoráiból.

LEGUJABB.

Örömhír.

Lapunk zártakor a legnagyobb örömtől eltelve jelentjük, hogy a magyarságot képviselő **Kaszás Lajos**, lapunk kitünő munkatársa **Muhr György** nagyvendéglőjének derék főpinczéjére a lelkes hazafi; a budapesti pinczeregyletnek f. hó 20-án megtartott gyűlésen, **Mitrovácz Adolffal szemben szavazattöbbséggel elnöké választott.**

Szózat

a budapesti vendéglősökhöz!

Tisztelt szaktársak!

E hónap 23-án délután 3 órakor az „István főherczeg“ szálló-

dában leend megtartva **ipartársulatunk rendes évi közgyűlése.** Ez az időpont lesz hivatva **sanyargatott helyzetünkön segíteni s nekünk alkalmat nyújtani, hogy önálló meggyőződésünköt érvényesítsük az eddig uralmó ipartársulati klikk uralma ellen.**

Tehát legyetek résen, mutassátok meg, hogy független meggyőződésű szaktársak vagytok s szavazataitokkal az ipartársulat élére a „reform-párt“ jelöltjeire szavaztok. Mutassátok meg, hogy az eddigi tétlenségből többé nem kívántatik, hanem ipartársulatunk élére ügybuzgó hazafias és minden tekintetben tevékeny szakembereket óhajtatok.

Szavazzunk azért a reform-párt jelöltjeire, kiknek neveit az ellenpárt listájára is oda írhatjátok

Éljen

GLÜCK FRIGYES

elnökünk!

**Éljen Muhr György alelnökünk!
Éljen az új választmány!**

Ne retentsen vissza benneteket az a kiesztelt fondorlat, hogy a közgyűlés az ellenpárt elnök-jelöltjének lakásán lesz megtartva. Seregeljünk oda minél többen és buktassuk meg a régi czopfos klikk-rendszert.

Gyülekezés délután 2 órakor Máday L. vendéglőjében Kerepesi-ut 32. sz., honnan zászlóval indulunk az „István főherczeg“ szállóba.

Töbök nevében: Máday Lajos, Tichy Lipót, Gollácz Mihály.

Szerkesztői üzenetek.

H. L. Ikervár. Intézkedtünk.

D. V. Kassa. Elküldöttük.

V. L. Kolozsvár. Levél meg.

D. I. Budapest. Azt méltóztatik írni, hogy a Soltiék lapja nagyon jól megy, hát hogyne menne, mikor senki sem tartja.

Z. I. Nagy-Becskerek. A Glück- és Stadler-féle „Inyes mesterség könyve“ megrendelhető Nagel Ottó könyvkereskedőnél Budapest Múzeum-körut 1. sz. Szauer Sándor sajtó alatt levő szakműve pedig Szombathelyen, Seiler H. könyvkereskedésben kapható és rendelhető meg. Ajánljuk mind a kettőt.

Nyilttér.*)

Kiadó bolthelyiség. Budán az Alagut-utca 1. sz. alatt, tejesarnoknak trafiknak, fiók péküzletnek vagy bármely célra alkalmas bolthelyiség kiadandó. Évi hér 450 frt. Bővebbet Zimmermann Fülöp vendéglős I. Alagut 1. sz. alatt ad.

*)E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Eladó olesó háztelkek Árpádtelenen. Négy évi részlettörlesztésre. Bővebbet napokint délután 1—4 óra közt az Árpádtelen építő-egyesület irodájában Budapest VII. Ovoda-utca 3. sz.

Tekepálya Budán. A királyi palota tövében, szép árnyas fák alatt levő tekepálya használata *csakis pesti társaságoknak* adatik bérbe. Bővebbet Zimmermann Fülöp vendéglős Budán, Alagut-utca 1. sz. alatt ad.

**MATTONI'S
GIESSHÜBLER**
reinsten
alkalischer
SAUERBRUNN

Állást keres

vendéglőben, vagy hasonló helyre, mint felíró ajánlkozik, szerény feltételek mellett, egy intelligens középkorú özvegy nő. Szives megkeresések „Sz. Gy.“ jeligé alatt e lap kiadóhivatalához kéretik.

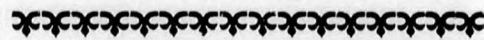

**Berkán Gyula
papir-kárpit raktára.**

Budapest, VI. Bajnok-utca 28.

Elvállalja **kávéházak, szállodák, korcsmahelyiségek és privát házak** kárpitozását mérsékelt árak mellett.

Kárpitok dusan felszerelt raktárában választhatók. Költségvetéseket és árjegyzéket ingyen és bérmentve küld

Fürdő-vendéglő hérheadása.

A rozsnyói gyógyfürdő és hidegviz-gyógyintézetnél az 1899-ik évre a

vendéglő hérheadandó.

Pályázatok folyó évi *márczius 10-ig* *alfogadtatnak.* Feltételek megtudhatók a fürdőigazgatóságnál Rozsnyón.

A rozsnyói vasas-gyógyfürdő és hidegviz gyógyintézet igazgatósága.

Ságh József

„ZENELAP“-JA

(XIII. évf.)

Megjelenik minden hó 5. 15. és 25-én.

Egész évre 4 frt.

fél „ 2 „

Magyar és német szöveg; időnkint érdekes zenemű melléklettel. Az előfizetési pénzek a „Zenelap“ kiadóhivatalába Budapestre, Aggteleki-utca 4. I. em. küldendők.

Vendéglősök, hentesek és szakácsok figyelmébe!

Vérpiros rózsapaprika I. oszt. kilója 1 frt 20 kr., II. oszt. 1 frt, III. oszt. 80 kr. — Szétküldési iroda: „Vadászt-Kürt” szálloda Kalocsán. — Megrendelésnél jelezni kéretik erős, vagy gyenge legyen-e? — Leggyengébb cím: Paprika-iroda, Vadász-Kürt Kalocsán.

Tusnádfürdőn

az ujonnan épült

Gyógycsarnok-vendéglő

berendezve, egy, esetleg két évre hasznosbérbe adandó.

Felvilágosítást ad és ajánlatokat elfogad **Rézer Sámuel** fürdőbérő (lakik Sepsi-Szent-Györgyön.)

Eladó vagy hérbeadó fürdő-vendéglő.

A magyar-ischlaj gyógyfürdőn, mely Eperjes várostól 20 percznyi távolságban fekszik, a fürdő-vendéglő a berendezéssel együtt 1300 frtért eladó. Évi bér 400 frt. Bővebbet **Ihász György** országos közvetítő intézeténél Budapest, VII., Akácfa-utca 3. sz.

Alapított 1869.

Kitűnőnek bizonyult

SÖRMÉRŐ KÉSZÜLÉKEK lég- vagy szénsavnyomással

szabadalmazott hűtővel
ajánlja

Watterich Arnold

BUDAPEST, dohány-utca 5.

Költségvetés ingyen.

Sörszivattyu, sörpezsgősapok, minden borbetegség elleni czikkok.

Essenciák a rum-, likőr- és ecetkészítéshez hideg uton, minden készülék nélkül.

Képes árjegyzék és kezelési könyv ingyen.

Boreladás.

150 Hektoliter saját termelésű vörös és fehér 1897. és 1898. borok kaphatók **Szakolczán, özv. Mitták Nándornénál.**

Kispesten

nagyon jó forgalmu helyen egy csinosan berendezett **vendéglő** joggal együtt, ugyanott egy hentes és mészáros üzlet azonnal kiadó. Bővebbet **Majthényi Ferencz** építész urnál Kispesten, vagy e lapok kiadóhivatalában.

Pályázati hirdetmény.

A boldog emlékezetű néhai **Frohner János** ur egyletünknek **5000 forintot** hagyományozott oly rendeltetéssel, hogy ezen tőke kamataiból évente **egy előmenetelre törekvő pinczér** czélja elérésében segélyeztessék:

A pályázati feltételek délutánonkint az egyleti irodában megtekinthetők.

Az esetleg igényt támasztó „egyleti tagok” ezennel felhívtnak, hogy pályázataikat (szabályszerűen felszerelve, megjelölésével annak, hogy mily állás elnyerésére vagy üzletátvételre van alapos kilátása) **május 15-ig az egylet elnökségéhez beküldjék,** melyek fölött a választmány a végrendelet értelmében titkos szavazás útján a vendéglős ipartársulat ellenőrzése mellett általános szótöbbséggel határoz.

A pályázati díj f. é. június hó 7-én a hagyományozó elhalálózása évfordulóján ki fog adatni.

A budapesti pinczér-egylet nevében:

Rusnyák Ferencz
titkár.

Gaál Andor
elnök.

„BORÁSZATI LAPOK”

A SZŐLŐ ES BORGAZDASÁGI LAPOKKAL EGYESÜLT KIADÁS.
XXXI. ÉVFOLYAM.

Kiadó- és laptulajdonos: **Baross Károly.**

Tiszteletbeli szerkesztő: **Engelbrecht Károly.** Felelős szerkesztő: **Dr. Drucker Jenő.**

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ára: Egész évre 5 forint. — Félévre 2 forint 50 krajczár. — Negyedévre 1 forint 25 krajczár. — Az előfizetési penzeket

a „BORÁSZATI LAPOK” kiadóhivatalába
BUDAPEST, IX., Üllői-ut 25. (Köztelek) küldendők.

Van szerencsém t. vendéglős urakat értesíteni, hogy Budapest, VII. Bethlen-tér 3. sz. alatt

Hasenberger F. és Társa

ezég alatt szikvizgyárat, szikvizgyárakat berendező galvanoplasztikai s fémcsiszoló vállalatot létesítettem.

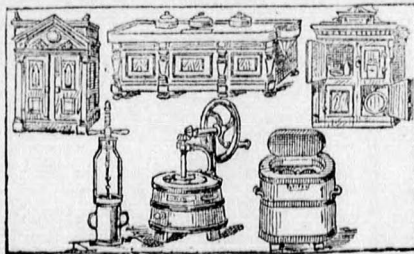
Hasenberger F. urnak több évtizeden által a legelső gyárakban folytatott kiváló munkássága és e téren való tapasztalatai teljes biztosítékot nyújtanak, hogy felügyeitem és ellenőrzésem alatt t. megrendelőink jutányos ár mellett kiváló minőségű árut, elismert kiváló minőségű szikvizet és jó kiszolgálást nyernek.

Saxinger Ottó
gyógyszerész.

Cs. és kir. szabadalm. jégsekreány-gyár.

Ezennel bátorkodunk t. vezőnk és a n. érd. közönség becses tudomására adni, hogy ez év kezdetével a **jégsekreány, hűtő-, fagyasztó- és konzerválókészülékek gyártását** megkezdtük.

Készítményeink az eddigi más gyártmányokat jóval föltülműlják, mert a technikai tudomány legújabb vívmányai segítségével legjobb anyagból

szilárd és izléses kivitelben készülnek.

Teljes tisztelettel

Seifert Henrik és Fiai BUDAPEST, VII. kerület, Dob-utca 90. sz.

SZÁLLODA BÉRBEADÁS

ZOMBORBAN

(Bács-Bodrogh-megyében) a város közepe táján, a

„FEHÉR HAJÓHOZ”

czimzett szálloda f. é. május 1-től kezdődő 3 egymásután következő évre

BÉRBE ADATIK.

Ezen szálloda áll: **1 kávéházi nagy teremből, 2 étteremből, 5 vendégszobából, ezek teljes berendezésével,** azután a vendéglős és eselődési részére lakásból, továbbá kocsiszin és istállóból.

Évi 1000 frt bérért.

Bővebb értesítést nyújt

Hanozmann Ignác, vasuti vendéglős és háztulajdonos.

AZ ERDÉLYI PINCZE EGYLET

CSASZÁRI ÉS KIRÁLYI UDVARI SZÁLLITÓK

KOLOZSVÁRT

Sürgönyezim : Bortermelők szövetezete Kolozsvár
Sürgönyezim : Bortermelők szövetezete Kolozsvár

Ajánlja egyenesen a szövetezet termelő tagjaitól beszerzett és minden kiállításon elsőrendű érmekeket nyert, tisztán kezelet és kitűnő minőségű

fehér- és veres-, asztali-, pecsenye-, csemege- és gyógy-borait.

Megkeresésekre készségül küld árlapot az Igazgatóság.

SIPULUSZ LAPJA

Egyes szám 10 kr. Egyes szám 10 kr.

KAKASMÁRTON

Magyarország legkedveltebb élclapja.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Égész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Budapest, VIII., Rökk-Szilárd-utca 4. szám.

MUSTÁR!
Eredeti Franczia mód

Mocznik L.

Cs. és kir. szab. **CONSERV-GYÁROS.**
Budapest, VIII. Alföldi-u. 10. sz.

Budapest elsőrendű vendéglősök szállítója.

Árjegyzékat küld kívánatra.

Szőlővessző-ajtvány és boreladás.

Sima zöldajtvány, portáliston mézfehér ezre	70.—
Gyökeres fásajtvány „ furmint, mézes	
fehér és fehér chasselas ezre	120.—
Gyökeres fásajtvány solonison piros Chasselas ezre	120.—
Gyökeres fásajtvány monticolán piros chasselas ezre	140.—
I. oszt. riparia portalis sima ezre	11.—
II. „ „ „ „ „	5.—
I. „ „ selecta „ „	9.—
I. „ „ gyökeres „ „	15.—
I. „ vitis solonis sima „ „	11.—
II. „ „ „ „ „	5.—
I. „ rupestris monticolán „ „	12.—
II. „ „ „ „ „	6.—

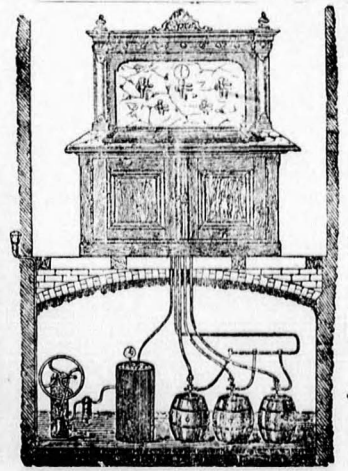
Hazai sima vessző nagy mennyiségben; u. m.: ezerjő, mézesfehér, olasz rizling, kövidinka, francos, oportó egész száiban ezre 5 frt., 50-60 cm. hosszúságban ezre 3.50, othello 6 frt., gyökeres kövidinka 10 frt., csomagolva és vasutra adva.

Saját termésű fehér, siller, vörös, ó és uj borok nagy mennyiségben kaphatók

Tragor Ernő szőlőbirtokosnál Vácson.

SCHUNDA V. JÓZSEF
zeneműkereskedő
BUDAPEST
ALFÖLDI UTCA 18. SZ. A
sziget házban

Schunda V. József
cs. és kir. udvari
HANGSZERGYÁROS
zeneműkiadó,
a pedálczimbalom
s az ujonan javított tárogató
feltalálója.
Budapest,
Magyar-utca 18
A Magy. kir. Opera, Nemzeti Színház, Népszínház, Vígyszínház, Magyar Színház szállítója.

Hirman Ferencz
rész-áru gyára,
Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.
Gyári
sörkimérő készüléket
légnymással és szab. sörhűtővel.
Elvállal régi készülékek átalakítását.
Nagy választék
bor- és sörcsapokban,
valamint mindennemű szivattyukban.
Javitások legolcsóbban és leggyorsabban eszközöltenek.
Költségvetése kkel kívánatra díjtalanul szolgálok

A magyar zeneiskola.
III. ker. zeneiskola.
X. ker. zeneiskola
és több intézetek
szállítója.

Cimbalmok

melyek az Ezredéves kiállításon az **első díjjal** egyedül lettek kitüntetve s így az illetékes zenekapacitások által is minden tekintetben a legkitűnbeknek lettek és vannak elismerve, jutányos áron kaphatók

HABITS ANTAL

hangszerész, különl. cimbalomkészítőnél
BUDAPEST, VIII. ERZSÉBET-KÖRUT 42.

Javítások elfogadtnak. Árjegyzéket ingyen és bérmentve küld.

József főherceg ő csász. és kir. fensége udvari szállítója.
Fülöp Szász Coburg-Gothai herceg ő kir. fensége szállítója.

Sürgőnyezim: **Gottschlig Budapest.**

Telefon 57-88.

Gottschlig tea-, rum- és cognac- nagykereskedő Ágoston Budapest

Központi iroda:
IV., Váci utca 4. szám.

RAKTÁRAK:

IV., Váci-utca 6. sz. a „Mandarinhoz”
a Városház-tér mellett.

VI., Andrássy ut 23. „Hong-Cong városához”
a kir. opera átellenében.

IV., Egyetem-tér, Egyetem-utca
sarkán, a „Japán nőhöz”

KIVITELI PINCZÉK:

X., Kőbánya, Fűzér-utca 9. szám.

Közvetlen behozatalu valódi kínai és orosz karaván-teák, Jamaica-, Brazíliai és Cuba-rumok, francia cognacok, likőrök a legfinomabb minőségben, eredeti csomagok és palackokban, eredeti árak mellett.

➔ Árjegyzék ingyen és bérmentve. ➔

➔ Vendéglősök figyelmébe! ➔

Boreladás.

Van szerencsénk a tisztelt vevőközönség becses figyelmét

Zalamegyei

Balaton- és Szegzárdvidéki

kitünő minőségű

uj- és ó-borainkra felhívni.

Árjegyzékkel és mintával szívesen szolgálunk.

Waldersándorésfia

bornagykereskedők

DOMBOVÁR.

Alapítotott 1870.

EUPHONION

a legjobb zenélő automata.

Hangja felülmulhatatlanul erős és kellemes.

Szerkezete tartós.

Kiállítása a legdiszese bb.

Sternberg Armin és Testvére

hangszer-gyár

cs. és kir. udvari szállítók.

Zenélő-automaták

főraktára

BUDAPEST,

VII., Kerepesi-ut 36. sz.

Számoló czédulák és díszes plakát ingyen.

➔ Árjegyzék díjtalan. ➔

☞ Vendéglősöknek és szódaviz-gyárosoknak! ☜

Vegytiszta, légmentes
Folyékony szénsav

szállítására ajánlkozik az:

Osztrák és Magyar

Szénsav-Ipar-Társaság fióktelepe

Budapest, IX., Soroksári-utca 96.

☞ Raktár az osztrák magyar monarchia minden nagyobb városában. ☜

Alapítva **1825.**

Alapítva **1825.**

Hubert J. E. Pozsony

pezsgőbor pinczészete

ajánlja elismert kitűnő minőségű pezsgőit, különösen

GENTRY CLUB

márkáját.

mint a budapesti országos kaszinó pezsgőjét.

Budapesti főraktár: Szimon István urnál Váci-körut.

Képviselő: Kralupper E. C. ur Nádor-utca.